

l'entrevista | EDUARD BATLLE

«Com més aviat toquem fons, millor»

Quina nota posa en aquests moments a la gestió del govern de la Generalitat?

—«La de 'necessita progressar'. Encara que aquest concepte ara ja no està en ús, és clar que haurà d'anar a les classes de recuperació de setembre.»

—I a la del govern espanyol?

—«La mateixa. També ha de tornar al setembre.»

—A causa de la crisi, compra marques blanques?

—«Sí. Si puc, sí.»

—Ha retallat despeses?

—«No. No gastava gaire tampoc, o sigui que...»

—Fa quatre mesos que és al càrrec. Quin moment per arribar, no?

—«Sí, però el sindicat també hi és per als moments de conflicte, per ser útil, i ara és just el moment en què també podem ser més útils.»

—Recorda des de quin any consta com a afiliat a CCOO?

—«Des del 1976, quan vaig deixar d'estudiar econòmiques. Primer, hi vaig entrar com a col·laborador.»

—Quant paga d'hipoteca?

—«Doncs no en pago perquè visc en un pis de lloguer.»

—El lloguer és alt?

—«No, no em puc queixar perquè tinc un lloguer assequible.»

—Té diners invertits a la borsa?

—«No, no.»

—I algun diner amagat en un paradís fiscal?

—«[Somriu] No, encara menys.»

—Pla de pensions?

—«Aquest sí. Tinc el dels treballadors de la Generalitat, que ens va costar molt negociar. Era un dret que tenien en el sector privat, un dret que tenien altres administracions públiques i que a Catalunya encara no teníem. I tot i les dificultats que tenim, els plans de pensions de la Generalitat és el que funciona més bé de tot.»

—I des de quan?

—«Ara fa quatre anys.»

—Com definiria la seva relació amb el conseller Castells?

—«Cordial i de confiança.»

—I amb la consellera Serna?

—«També cordial i de confiança.»

—Mèrit seu o dels consellers?

—«De les dues parts.»

—Val més Solbes adormit que Sebastián despert?

—«Millor que estiguin ben desperts tots dos.»

—Solbes serà destituït o dimitirà?

—«Dimitirà.»

—Qui triaria com a recanvi del ministre d'Economia?

—«No he de triar jo. Que triï el senyor Zapatero, que és qui té la responsabilitat.»

—Té un candidat? Veu algú més preparat?

—«Hi ha una terna, però no podem tenir cap preferit perquè hem de negociar amb qui surti. Si ens pronunciem sempre és en funció del que facin.»

—La banca sempre guanya?

—«Sí. No seria cap problema que guanyés si repartís entre tots. El problema és quan guanya per contra dels febles. Aquest és el problema.»

Joan C. Gallego

SECRETARI GENERAL DE CCOO DE CATALUNYA

Dissabte farà quatre mesos que és líder de CCOO i no es vol lamentar del mal moment econòmic, sinó que prefereix centrar-se a trobar els mecanismes per promoure un nou paradigma social més just.

—En què es va equivocar Zapatero com a candidat a la reelecció?

—«No va analitzar prou bé la situació econòmica que teníem al davant. I no va elaborar una bateria de propostes realistes que ens permetessin abordar la crisi des del primer moment.»

—Quan tocarem fons?

—«No se sap en aquests moments. Hi ha gent que diu a la tardor i n'hi ha d'altres que diuen més tard. Com més aviat, millor, però no se sap.»

—Barack Obama és l'esperança?

—«Així ho defineixen els Estats Units, però no ho sabem. El que esperem són polítiques prou potents tant als EUA com a la Unió Europea per superar els problemes dels treballa-

Foto: JUMI PUIG

Valora amb prudència el canvi de cycle, sense frases i gestos que siguin un foc d'encenalls i pensant més en els treballadors que han perdut la feina. Entén que és hora de reinventar el model de creixement, fer autocrítica entre tots i promoure una política comuna europea més eficaç i eficient.

dors per viure millor entre tots.»

—Hi ha algun cas d'atur del seu entorn que l'hagi impactat?

—«Sí, sens dubte.»

—Hauria anat de viatge al Japó com va fer el president Montilla?

—«No, a menys que hagués tingut alguna cosa més concreta per tancar que una visita publicitària.»

—Què pensarà quan li arribi de franc la bombeta de baix consum?

—«Un detall del màrqueting positiu, però un regal poc efectiu.»

—La relació amb Pepe Álvarez, líder de la UGT, és...

—«Fluïda i propera. I no el veig com a competidor, sinó com un company amb qui estem obligats a construir propostes i entendre'ns.»